

De dienende vrouw

Dit artikel is geschreven n.a.v. een preek van ds. Rijke op moederdag 11 mei 2025.

Als koptekst had ook het Joodse spreekwoord kunnen staan:

“God kon niet overal zijn, dus schiep Hij moeders.”

Met Louisa May Alcott geloven wij:

“Gelukkig is de zoon wiens geloof in zijn moeder onbetwist blijft.”

Henry Ward Beecher omschrijft de liefde van een moeder als volgt:

“Eerst voedt het kind zich aan moeders boezem, maar het is altijd in haar hart.”

Zo zijn er vele gezegden over moeders en over de liefde van en naar een moeder. De Schepper wist op voorhand van deze bijzondere band en heeft de vrouw een wel heel speciale plek gegeven in de schepping.

In Genesis 1 vers 26 zegt God: ‘Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte dat op de aarde kruipt. En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hen. En God zegende hen en God zeide tot hen:

“weest vruchtbaar er wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt.”

Pas na de ‘zevende dag’ deed God het regenen zodat het ‘veldgewas op de aarde en het kruid des velds’ kon groeien. Een damp steeg op uit de aarde en bevochtigde de gehele aardbodem.

Daarna formeerde de Here God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; also werd de mens tot een levend wezen.

Vervolgens schiep God een hof in Eden (het paradijs) en plaatste daar de mens waarvan God zei:

“het is niet goed, dat de mens alleen zij. Ik zal hem een hulp maken, die bij hem past.”

Maar eerst gaf de mens namen aan al het vee, aan het gevogelte des hemels en al het gedierte des velds, maar voor zichzelf vond hij geen hulp die bij hem paste.

De volgorde laat zien hoe de ‘geestelijke mens,’ waarin man noch vrouw (van voor de zevende dag) pas ‘stoffelijk’ is geworden toen na de zevende dag het ‘levendmakende water’ dit mogelijk heeft gemaakt! Uit onuitsprekelijke liefde voor deze mens schiep God de hof van Eden.

Pas toen alles gereed was, toen alles in perfectie voorbereid was, schiep God de vrouw.

Nu ik dit schrijf raakt het mij enorm omdat dit een bijzonder moment is, want dat is op aangeven van God zelf (hoofdstuk 2:18) en daarna op de bevestiging van de mens in vers 20: dus wederzijds!

In de voorzienigheid van God is dit moment toebedeeld en apart gezet.

Centraal in Genesis 2:21-25 wordt de focus op het verlangen van de mens gelegd:

“Dit is nu *eindelijk* been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees.”

God maakt de mens in de éénwording compleet waarin nu overduidelijk blijkt dat zowel de man als de vrouw elk een apart ‘podium’ heeft gekregen. Helaas leert de geschiedenis dat het podium van de vrouw haar vaak misgund is. In de ‘wordingsgeschiedenis’ van Israël spelen Hagar en Sara een belangrijke rol. Juist nu Israël in veel opzichten centraal gesteld wordt, is de geschiedenis van Ismaël en Isaäk meer dan actueel. Hier zijn Abraham en Saraï tot voorbeeld waar God in hoofdstuk 21:12 corrigerend optreedt. Expliciet krijgt Abraham te horen dat in alles wat Sara tot hem zegt, hij luisteren moet want hier gaat het om het erfdeel van Isaäk! Zowel Hagar als Sara krijgen van God hier een podium die op het wereldtoneel van groot belang zijn.

De dienende vrouw

Ook Mirjam kreeg een podium waarin zij beschermend optrad naar haar broer Mozes (het biesen mandje in de Nijl) en ze leidt de vrouwen in het openbaar bij het viere en het aanbidden van God na het oversteken van de Rode Zee (Exodus 15:20-21). Zo kreeg Debora een podium bij de verovering van Kanaän en profeteerde Chulda over Juda: "Zo spreekt de Heer: Ik ga onheil brengen over deze plaats en haar bewoners, al het onheil uit het boek dat de koning van Juda gelezen heeft".

Chulda blijft profeteren dat het goddelijk oordeel inderdaad zal komen over het land van Juda.

God echter reageert met genade voor de koning omwille van zijn boete.

De oude Hanna besteedde al haar tijd aan door te bidden in de tempel. Bij het zien van het kindje Jezus loofde ze God, en ze vertelde vol vreugde van het kind aan allen die in de gemeenschap van de Israëlieten op zoek waren naar de verlossing voor Jeruzalem.

Maria, de moeder van Jezus had aanzien en zodoende gaf zij in Kana opdracht te doen wat Jezus zei. (Zie het artikel op de site 'De Bruiloft te Kana' via de button 'Vernieuwend'.)

In de voorzienigheid van God zijn met name ook voor de vrouw momenten toebedeeld en apart gezet.

Zoals God met zorg in de hof van Eden 'toewerkt' naar de schepping van de vrouw doet Hij dat evenzo in de toewerking naar het Nieuwe Jeruzalem mede door inzet van de vrouw.

Zijn Heilsplan laat dat zien want juist wanneer 'grote momenten' zich aandienen zien wij o.a.:

	In het Oude Testament:
Hagar & Sara	In de wordingsgeschiedenis van Israël
Mirjam	In haar optreden naar het beloofde land
Debora	In het veroveren van Kanaän
Chulda	In de profetie over Juda
Esther	In 'God heeft een doel met ons'
	In het Nieuwe Testament:
Hanna & Anna	In de profetie over de verlossing van Jeruzalem
Maria	In o.a. haar optreden tijdens de bruiloft te Kana

Wanneer wij de tekenen van deze tijd zien in de profetie van de bijbel weten wij dat wij voor grote veranderingen staan. In deze Eindtijd worden wij allen geroepen om in een levend geloof te staan, te getuigen van Christus. Het is opmerkelijk dat in de aanloop naar de eindfase ook het ambt van predikant voor de vrouw open mag staan. Hemel en aarde wordt bewogen omdat wij Jezus heel spoedig verwachten, Hij heeft ons geluk voor ogen, niet ons ongeluk!

Het feit dat ook de vrouw in het ambt is geroepen mogen wij zien als voorbereiding op het grote moment wanneer Jezus Zijn Bruidsgemeente haalt. (De Opname.) Dit is overeenkomstig hoe God Zijn Heilsplan tot uitvoering brengt, zie tabel!

Ons dogma is ondergeschikt aan de voorzienigheid van God.

Napoleon Bonaparte schreef:

"Het lot van het kind is altijd het werk van de moeder."